

bestående af repræsentanter for 5 stater udpeget af plenarforsamlingen (Brasilien, Ægypten, Pakistan, Sverige og Uruguay bragtes i forslag).

Flere delegerede (Indonesien, Libanon og Ægypten) gav dog udtryk for den opfattelse, at Kina og Nordkorea burde være medbestemmende i spørgsmålet om kommissionens sammensætning.

Resolutionen vedtoges af 1. udvalg og godkendtes af plenarforsamlingen den 23. april med 51 stemmer mod 5 (østblokken), medens 4 (Indien, Indonesien, Burma og Saudi Arabien) afholdt sig fra at stemme.

Motivering for stemmeafgivningen blev afgivet af flere delegerede, deriblandt Danmarks, der udtalte, at der ikke for den danske delegation forelå oplysninger, som måtte lede den til at betvivle rigtigheden af de af enhedskommandoen fremsatte erklæringer, men af respekt for de 16 lande ville delegationen stemme for resolutionen.

5. Nedrustning.

(Dagsordenens punkt 17).

Den af 6. plenarforsamling oprettede nedrustningskommission (se beretning 6. samling, sp. 6237) havde afgivet rapport om sit arbejde i tiden indtil 1. oktober. Rapporten indeholdt en redegørelse for de fremsatte nedrustningsforslag, men ingen konklusioner og heller ikke noget udkast til en international overenskomst, som 6. plenarforsamling havde pålagt kommissionen at udarbejde.

Med udgangspunkt i rapporten udspandt der sig i 1. udvalg en debat efter de velkendte linier for modsætningerne mellem øst og vest i denne sag. Hver part gentog sine egne argumenter og undlod at gøre indrømmelser til modparten. Efter den amerikanske delegeredes indlæg, der mandede ud i et spørgsmål til den sovjetrussiske delegerede om, hvorvidt Sovjetunionen var villig til en konstruktiv drøftelse af nedrustningsspørgsmålet i kommissionen eller andetsteds, understregede flere delegerede, at

det ville være illusorisk at vente, at kommissionens arbejde skulle krones med held, medmindre der indtrådte en storpolitisk afspænding. Det fremhævedes gentagne gange, at den afgørende forskel i de kommunistiske og ikke-kommunistiske landes måde at nærme sig problemet på, lå i deres standpunkt til spørgsmålet om inspektion.

Den sovjetrussiske delegerede betegnede den amerikanske delegeredes spørgsmål som kunstigt og henviste til de gennem årene i FN's organer fremlagte sovjetrussiske nedrustningsforslag.

Den indiske og den indonesiske delegation søgte, støttet i et vist omfang af de arabiske lande, at indtage et mæglende mellemstandpunkt, idet de fremhævede, at opgaven ikke var at placere ansvaret for, at hidtidige bestræbelser var slået fejl, men at nå frem til en løsning, alle kunne enes om.

Umiddelbart inden forhandlingernes afslutning havde den sovjetrussiske delegerede endnu engang ordet. Han udtalte, at debatten havde overbevist ham om, at der var et universelt ønske om at få en nedrustningsaftale gennemført, og gik ind for en fortsættelse af arbejdet i kommissionen.

Den amerikanske delegerede vendte sig afsluttende mod et af Sovjetunionen fremsat resolutionsforslag, om hvilket han bl. a. bemærkede, at det ikke indeholdt noget om Sovjetunionens tidligere forslag om nedskæring af samtlige militære styrker med en trediedel.

14 nuværende og tidligere medlemmer af nedrustningskommissionen, blandt hvilke Danmark, der qua medlem af sikkerhedsrådet havde fået sæde i kommissionen, stillede forslag om en resolution om forlængelse af kommissionens mandat. Resolutionen indeholdt iøvrigt af nyt en udtrykkelig klassificering af bakteriologiske våben som masseødelæggelsesvåben samt et krav om, at en international nedrustningskontrol bør tilrettelægges således, at ingen stat vil få